

Middelen en voornaamste argumenten

1. Met deze hogere voorziening verzoekt Louis Vuitton Malletier (hierna: „Louis Vuitton” of „rekwirante”) het Hof om vernietiging van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Tweede Kamer) van 21 april 2015 in zaak T-360/12 (hierna: „bestreden arrest”), houdende verwerping door het Gerecht van het beroep van Louis Vuitton tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 16 mei 2012 in zaak R 1854/2011-1, waarbij gemeenschaps(beeld) merk nr. 658751 in zijn geheel nietig werd verklaard omdat het geen onderscheidend vermogen had.
2. De onderhavige hogere voorziening strekt ertoe aan te tonen dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ van toepassing is op het betwiste merk.
3. Het Gerecht heeft, door de bevestiging van de beslissing van de kamer van beroep waarbij het betwiste merk nietig werd verklaard omdat het geen intrinsiek onderscheidend vermogen had, de regels inzake de bewijslast in nietigheidsprocedures geschonden.
4. In het bijzonder stelt rekwirante dat het Gerecht, om te voldoen aan de beginselen inzake het vermoeden van geldigheid van ingeschreven gemeenschapsmerken en de verdeling van de bewijslast in nietigheidsprocedures, de litigieuze beslissing had moeten vernietigen op grond dat Nanu-Nana niet had voldaan aan haar bewijslast, aangezien zij niet had kunnen aantonen wat de norm en de gebruiken in de betrokken sector waren op het tijdstip waarop het betwiste merk werd aangevraagd, en dus niet had kunnen aantonen dat het betwiste merk daarvan niet op significante wijze afweek.
5. In het licht van het voorgaande verzoekt rekwirante het Hof het bestreden arrest te vernietigen en het BHIM en Nanu-Nana te verwijzen in de kosten die zij in deze procedure heeft gemaakt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 12 augustus 2015 door Pensa Pharma, SA tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 3 juni 2015 in zaak T-544/12, Pensa Pharma, SA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Ferring BV, Farmaceutisch Laboratorium Ferring A/S

(Zaak C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Pensa Pharma, SA (vertegenwoordigers: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Ferring BV, Farmaceutisch Laboratorium Ferring A/S

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van 3 juni 2015 in de gevoegde zaken T-544/12 en T-546/12 te vernietigen;
- het beroep tot vernietiging dat Pensa Pharma SA had ingesteld tegen de beslissingen van de kamer van beroep in zowel zaak R-1883/2011-5 als zaak R-1884/2011-5 toe te wijzen,

— het Bureau en de andere partijen in de procedure te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Rekwrante stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een kennelijke onjuiste rechtsopvatting door zijn afwijzing van rekwrantes stelling dat de argumenten die ter terechtzitting voor het Gerecht zijn aangevoerd, ontvankelijk waren, aangezien deze niet nieuw waren maar een loutere uitwerking waren van het juridische betoog dat zij reeds eerder zowel voor de kamer van beroep als het Gerecht had ontwikkeld.
2. Voorts heeft het Gerecht geen rekening gehouden met het feit dat de kamer van beroep geen motivering had verstrekt voor haar bevestiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling tot toewijzing van verweerders vordering tot nietigverklaring, in het kader van de gevoegde procedures die aanvankelijk uit vier afzonderlijke vorderingen bestonden, en tot verwijzing van rekwrante in de kosten van alle vier bij het Bureau ingeleide procedures, ofschoon beide gevoegde beslissingen uitsluitend waren gebaseerd op rechten die door één van de twee verzoekers werden ingeroepen dan wel betrekking hadden op rechten waarvan één van beide houder waren.
3. Bovendien berust het arrest van het Gerecht waartegen hogere voorziening is ingesteld tevens op een verdraaiing van de feiten en van de bewijzen, alsook op een onjuiste opvatting en uitoefening van de bevoegdheid van het Gerecht doordat de feiten van de zaak niet naar behoren zijn beoordeeld en de relevante bepalingen betreffende het tweede middel, namelijk schending van artikel 8 van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ onjuist zijn toegepast. Indien het Gerecht zich zou hebben gehouden aan de geldende algemene rechtsbeginselen, daaronder begrepen het recht op een eerlijk proces en de verplichting om een beslissing te onderbouwen met een motivering, dan had het het bij hem ingestelde beroep moeten toewijzen. Dit geldt te meer daar het Gerecht de beslissingen van de kamer van beroep heeft bevestigd terwijl het er volledig van op de hoogte was dat de grondslag van die beslissingen, namelijk het bestaan van een Benelux-merk en een nationaal Frans merk, op het tijdstip van de beslissing waartegen beroep bij het Gerecht is ingesteld, door verweerder niet was bewezen en deze laatste zich daarop zelfs niet beriep. Bijgevolg heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, alsook artikel 53, lid 1, van verordening nr. 207/2009 geschonden doordat het rechtens onjuiste criteria heeft toegepast waar het heeft geoordeeld dat de merkinschrijvingen van rekwrante nietig moesten worden verklaard, gelet op de oudere merkinschrijvingen in de Benelux en in Frankrijk.
4. De onjuiste rechtsopvattingen van het Gerecht zijn zowel procedureel- als materieelrechtelijk van aard. Derhalve zal rekwrante eerst aantonen dat het Gerecht de ter terechtzitting geformuleerde conclusies ten onrechte niet in aanmerking heeft genomen en vervolgens uiteenzetten waarom het Gerecht tot de slotsom was moeten komen dat het tweede aangevoerde middel gegrond was, zowel wegens schending van de algemeen erkende beginselen betreffende een goede rechtsgang als rekening houdend met de feiten van de zaak.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 11 september 2015 — Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

(Zaak C-485/15)

(2015/C 414/19)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA